

سازمان دتتان اءران

زن و قانون انتخابات

زن و قانون انتخابات

چرا و چگونه باید در انتخابات شرکت کنیم؟

س - ز - د - ن - ت - ۲۵

۵

این کتاب در مجموعه **بوکیها** اسکن و به رایگان جهت
دانلود بارگذاری شده است .

bookiha.com

مقدمه

شصت و هشت سال پیش جانبازیها و فداکاریهای
مجاهدان راه آزادی حکومت مشروطه سلطنتی را
در کشور ما جایگزین حکومت استبدادی کرد و
با انتخابات نمایندگان ملت، مجلس شورای ملی
تشکیل شد و قوه مقننه بوجود آمد اما دموکراسی
جوان ایران دارای نقص بزرگی بود و آن محرومیت
نیمی از جمعیت ایران یعنی جامعه زنان از حق
انتخاب کردن و انتخاب شدن و دخالت در تعیین
سرنوشت کشور بود.

انقلاب سفید این نقص بزرگ را بر طرف
ساخت و در حقیقت مشروطیت ایران را تکمیل
کرد. اصلاح قانون انتخابات که بعنوان یکی از
اصول انقلاب در هشتم اسفند سال ۱۳۴۱ تحقق
یافت، به زن ایرانی امکان داد که از حقوق سیاسی
بهره مند گردد.

منشور مقدس انقلاب سفید ایران، با رفع این
نقیصه، روح منشور ملل متحد و اعلامیه جهانی
حقوق بشر را نیز منظور نظر داشت و دموکراسی ایران
را در ردیف کشورهای مترقی و آزاد جهان قرار داد.
در این ایام که دهمین سالگرد این انقلاب
خجسته را جشن میگیریم سازمان زنان که بالا
بردن سطح دانش و آگاهی خواهران عزیز ایرانی
را از وظائف مسلم خود میداند با انتشار این کتاب
سعی دارد در حدود قوانین موجود، جامعه زن
ایرانی را با این موهبت عظیمی که نصیب او
گردیده و با احراز حقوق سیاسی در تعیین سرنوشت
کشور خویش دخیل شده است هر چه بیشتر آشنا
کند تا با علم و اطلاع کافی از کیفیت قانونی
امر، در هر مورد نقش مؤثر خویش را در انتخابات
عملی سازد.

امیدوار است این خدمت سازمان زنان ایران
مورد توجه و قبول زنان هموطن ما قرار گیرد.

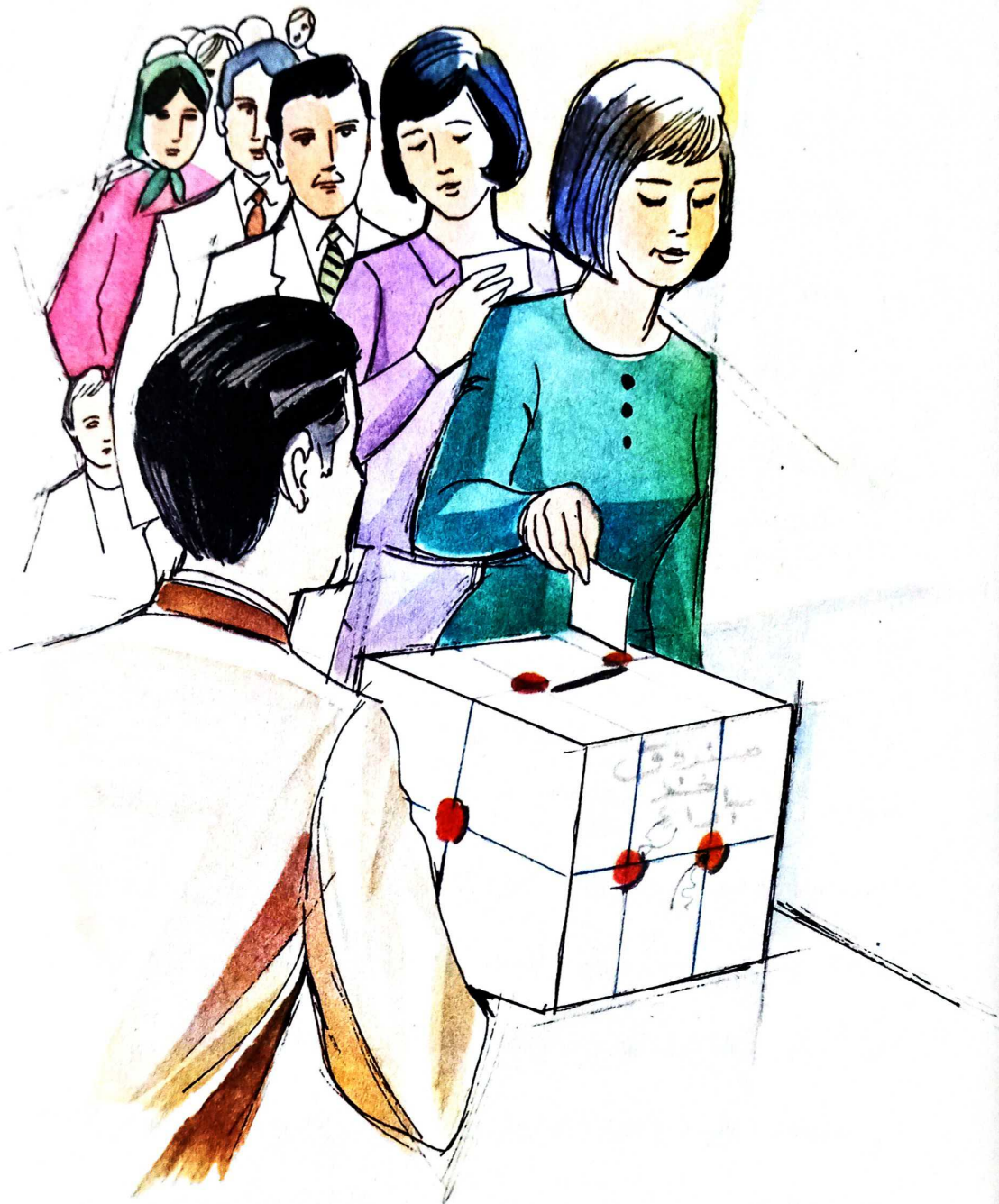
سازمان زنان ایران

زن و قانون انتخابات

– میدانید که در روشهای حکومتی شیوه‌ای بنام دموکراسی یا حکومت مردم بر مردم وجود دارد. – میدانید که در رویه‌های دموکراسی رأی اکثریت مردم که جامعه را تشکیل می‌دهند سرنوشت جامعه را معین می‌سازد.

– میدانید که در اینگونه جوامع مردم در دادن رأی آزادند و رأی خود را به کسانی می‌دهند که مورد قبول آنها باشند و بدانند که برای رفاه و آسایش آنها کار میکنند. پس باید بدانند که در حکومت مردم بر مردم رأی دادن وظیفه اساسی هر انسان اجتماعی است. انسانی که رأی ندهد به سرنوشت خود عملاً و بدون کوچکترین شکی بی‌علاقگی نشان داده است. لابد می‌پرسید **رأی**

چیست؟

رأی دادن یک وظیفه اجتماعی است که هر فردی موظف به انجام آن است.

رأی در حقیقت اجازه‌ای است که شما به فرد

مورد نظر و اطمینان خود می‌دهید تا در مواقعی که گرفتن تصمیم مشکل است یا حضور افراد در یک محل برای تصمیم گرفتن میسر نیست کسانی که با رأی اکثریت انتخاب شده‌اند دور هم جمع شوند و تصمیم لازم را بگیرند.

پس تصمیم نمایندگان که با رأی اکثریت انتخاب شده‌اند تصمیم کلیه کسانی است که باین نمایندگان رأی داده‌اند.

بعبارت دیگر نمایندگان رأی دهندگان حق دارند در باره مواردی که بموجب رأی به آنها اجازه تصمیم گرفتن داده شده است تصمیم بگیرند و رأی دهندگان موظفند تصمیمات آنها را محترم بشمارند و بموقع اجرا بگذارند.

این نمایندگان که با رأی انتخاب میشوند ممکن است در مقامات مختلف کار کنند. پس گفتن کلمه « نماینده » نباید فوراً شما را بیاد مجلس شورای ملی بیندازد. زیرا شما و امثال شما می‌توانید با رأی خود برای موارد متعدد نماینده معین کنید

امروزه زنان می‌توانند در رأی دادن برای انتخاب سازمانهای مختلف
اجتماعی شرکت جویند.

مثلاً:

– میتوانید نمایندگان خود را در شوراهای داوری
برگزینید.

– میتوانید نمایندگان خود را در خانه‌های انصاف
برگزینید.

– میتوانید نمایندگان خود را در انجمن‌های
شهر برگزینید.

– میتوانید نمایندگان خود را در شوراهای منطقه‌ای
آموزش و پرورش برگزینید.

– میتوانید نمایندگان خود را در انجمن‌های
روستا و شهر و شهرستان برگزینید.

حال که دیدید رأی دادن و انتخاب نماینده تا
چه اندازه اهمیت دارد و در چه مواردی میتوان
نماینده انتخاب کرد باید بدانید که:

– مهمترین انتخابات، انتخاب نمایندگان مجلس
شورای ملی و مجلس سنا است.

گاه حتی یک رای می‌تواند کفه سرنوشت را به نفع یک گروه تغییر دهد.

زیرا:

- اگر در انتخابات محلی، سرنوشت منطقه‌ای کوچک یا گروهی کوچک را بدست نمایندگان میسپرد، در انتخابات این دو مجلس در حقیقت سرنوشت خود و فرزندان و نزدیکان و کشور خویش

را بدست نمایندگان این دو مجلس میدهید.

- اگر تصمیمات شوراها یا انجمن‌های محلی در حدی است که برخی از مقررات محلی را دگرگون میسازد تصمیمات مجلس شورای ملی و مجلس سنا جنبه ملی و عمومی دارد و میتواند تحولات بسیاری را در اوضاع مملکت باعث شود.

از اینرو به این دو مجلس در اصطلاح سیاسی، قوه مقننه میگویند یعنی قدرتی که قانونگزاری میکند و تصمیمات آن پس از توشیح شاهنشاهی محکم قانون پیدا میکند و اجرای آن برای همه افراد مردم بصورت یک وظیفه قانونی در می آید.

دولت که این تصمیمات را به مرحله اجرا میگذارد، قوه مجریه نامیده میشود. و مجموعه این دو قدرت وقتی همکاری نزدیک داشته باشند بصورت خدمتگزاران جامعه‌ای که آنان را برگزیده است در می آیند. حالا که دانستید رأی دادن و انتخاب کردن یعنی چه باید بدانید که:

- رأی دادن و در انتخابات شرکت کردن یک

وظیفه ملی، انسانی و واجب است.

● وظیفه ملی است زیرا هر کس که میهن و ملتش را دوست داشته باشد نمیتواند به سرنوشت آن بی اعتنا بماند.

● وظیفه انسانی است زیرا که انسانهای یک جامعه متمدن باید در ساختن سرنوشت خود سهم باشند.

● واجب است زیرا در مواقعی که فقط یک رأی میتواند عقیده‌ای را بر عقیده دیگر برتری دهد عدم شرکت در انتخابات و ندادن رأی ای بسا که حقانیت دسته‌ای را پایمال میسازد.

– رأی دادن اصولی دارد که رعایت آن کار انتخاب را سهل میسازد.

● در کشورهای دنیا برای آنکه چند گونگی رأی پیدا نشود افراد و دسته‌هایی که افکارشان بهم نزدیک است دور هم جمع میشوند و جمعیت‌هایی درست میکنند. این جمعیت‌ها اسم حزب، دسته، گروه، جمعیت، سازمان مجمع و امثال آن را بر خود

میگذارند.

● قبول عضویت هر یک از این جمعیتها برای اینست که با همفکران خود مشورت کنید و در هنگام انتخاب فرد یا افرادی که مورد نظر شما هستند متفقاً به آنها رأی دهید.

● عضویت در یک حزب یا جمعیت به تکراری و یک رویه فکر کردن خاتمه میدهد و اصل تفکر جمعی را که رمز پیروزی‌های اجتماعی و سیاسی است جانشین هرج و مرج و در تفکر و انتخاب راه سیاسی میسازد پس در حکومت‌های دموکراسی اصل قبول عضویت دسته‌های سیاسی و احزاب امکان میدهد که مبارزات عقیدتی در مجرای صحیح قرار بگیرد.

– رأی دادن بهمه ما امکان میدهد که ناظرین

دقیق اجرای اصول عقاید خود باشیم.

● باین ترتیب با قبول عضویت یک جمعیت سیاسی ما در مسیر جزئیات برنامه‌های سیاسی آن قرار میگیریم.

با تشریح عقاید خود می توانیم نظر اکثریت را جلب کنیم.

• در صورت لزوم در مجامع عمومی یا جلسات مباحثه نظرهای خود را دقیقاً تشریح میکنیم تا در صورت درست بودن مورد استفاده و عمل قرار گیرد.

• در صورتی که نمایندگان یا گروهی از حزبی که ما عضویت آن را پذیرفته‌ایم از اصولی که با رأی عموم اعضاء به تصویب رسیده منحرف شوند ما خواهیم توانست با رأی ندادن مجدد به آنها و انتخاب کسان دیگر راهی را که خود دوست میداریم ادامه دهیم.

وقتی فکر رأی دادن و انتخاب کردن در نزد قومی رشد پیدا کرد و مردم دانستند که: به بسیاری از آرزوهای خود در سایه دموکراسی میرسند نوعی علاقه برعایت قوانینی که از سوی نمایندگان وضع میشود در آنها بوجود می‌آید و خود حامی و حافظ قانون خواهند شد و بدینگونه جامعه به رفاه کامل خواهد رسید در این حال است که جامعه فرد یا افرادی را که در رأی دادن‌ها و انتخابات

رأی دادن شرکت در یک کار جمعی است. کسی که رأی نمی‌دهد تنه‌است.

شرکت میکنند با چشم دیگری نگاه خواهد کرد
زیرا:

– کسی که رأی ندهد خود را فردی مجزا و
مستقل از جامعه میدانند و پیداست که جامعه هم
نسبت بیک انسان تک رو تعهدی نمیتواند داشته
باشد.

– کسی که رأی ندهد وظیفه ملی، انسانی و واجب خود را انجام نداده است و جامعه میتواند نسبت باو بچشم یک انسان وظیفه شناس نگاه کند.

– کسی که رأی ندهد از جمع دور افتاده است و نمیتواند همکاری و همفکری کامل و کافی برای بنای جامعه از خود نشان دهد.

آنچه در بالا گفتیم در باره رأی دادن و انتخاب کردن و انتخاب شدن بود، حالا لازم است بدانید که زن ایرانی سالیان دراز از این موهبت بزرگ محروم بود، یعنی:

– تا پیش از انقلاب سفید ایران زن ایرانی حق انتخاب کردن و انتخاب شدن نداشت و در قانون در آنجا که محرومین از این حقوق را نام میبرد متأسفانه در ردیف محکومین و محجورین کلمه نسوان نیز ذکر شده بود.

بدینگونه زن ایرانی عملاً حق حیات سیاسی و اجتماعی نداشت. این درست است که بیست و هفت

هفده دی ۱۳۱۴ روز آزادی زن ایران از بنده اسارت قرون بود.

سال پیش از انقلاب سفید در یک جهش مهم
اجتماعی بند بردگی بدست توانای رضاشاه کبیر
از پای زن ایرانی برداشته شده بود اما برداشتن این
بند گر چه لازم بود ولی کافی نمی نمود. یعنی:

- اگر ۱۷ دی ۱۳۱۴ روز آزادی زن از بند

حجاب بود

- اگر ۱۷ دی ۱۳۱۴ روز ورود زن به حیات

اجتماعی بود

- اگر ۱۷ دی ۱۳۱۴ روز شکستن سد تبعیض

در آموزش و کار و حرفه برای زن بود

- اگر ۱۷ دی ۱۳۱۴ روز ارزش نهادن بقدرت های

خلاقه زن بود اینرا باید قبول کرد و باور داشت که:

- زن ایرانی بعد از آن تاریخ هم از لحاظ ایفای

نقش قاطع خود در اجتماع هنوز عقب مانده بود.

- زن ایرانی بعد از آن تاریخ هم هنوز در بند

بسیاری از قوانین نادرست گرفتار بود.

- زن ایرانی بعد از آن تاریخ هم هنوز در بسیاری

از مشاغل راه نداشت.

– زن ایرانی بعد از آن تاریخ هم هنوز فرصت
بروز استعدادهای واقعی خود را پیدا نکرده بود.
زیرا:

– زن از حق انتخاب کردن، انتخاب شدن و
تصدی مقام‌های بالای دولتی و ملی محروم بود.
انقلاب سفید ایران در اصل ششم خود که اصلاح
قانون انتخابات است برای رفع این تبعیض مقدماتی
فراهم دیده بود و هنگامی که روز هشتم اسفند ماه
۱۳۴۱ شاهنشاه آریامهر رهبر انقلاب سفید ایران
حق شرکت در انتخابات و تعیین سرنوشت را برای
زنان که نیمی از جمعیت مملکت را تشکیل می‌دهند
اعلام فرمودند بیکباره افقی دیگر در پیش چشم
همه گشوده شد زیرا

– روز هشتم اسفند ۱۳۴۱ زن ایرانی حق انتخاب
کردن پیدا کرد.

– روز هشتم اسفند ۱۳۴۱ زن ایرانی حق انتخاب
شدن پیدا کرد.

– روز هشتم اسفند ۱۳۴۱ زن ایرانی حق قدم

در هشتم اسفند ۱۳۴۱ زن ایرانی به حقوق واقعی خود در اجتماع دست یافت.

نهادن به حیات سیاسی و اجتماعی را یافت.
- روز هشتم اسفند ۱۳۴۱ زن ایرانی حق استفاده
از تمام قدرت خلاقه خویش را بدست آورد.
بدینگونه بدست رهبری خردمند و بیاری انقلابی
ملی و اصیل قانون انتخابات اصلاح شد.
- اکنون در متن قانون انتخابات در فصل دوم
در زیر شرایط انتخاب کنندگان در ماده دهم
می بینیم که نوشته شده است:

بند ۱ ماده ۱۰ - این قانون بموجب ماده واحده
مصوب سال ۱۳۴۳ حذف شده است. این همان بند
اولی است که بپای زن ایرانی بندی نهاده بود و او
را از انتخاب کردن محروم میداشت.

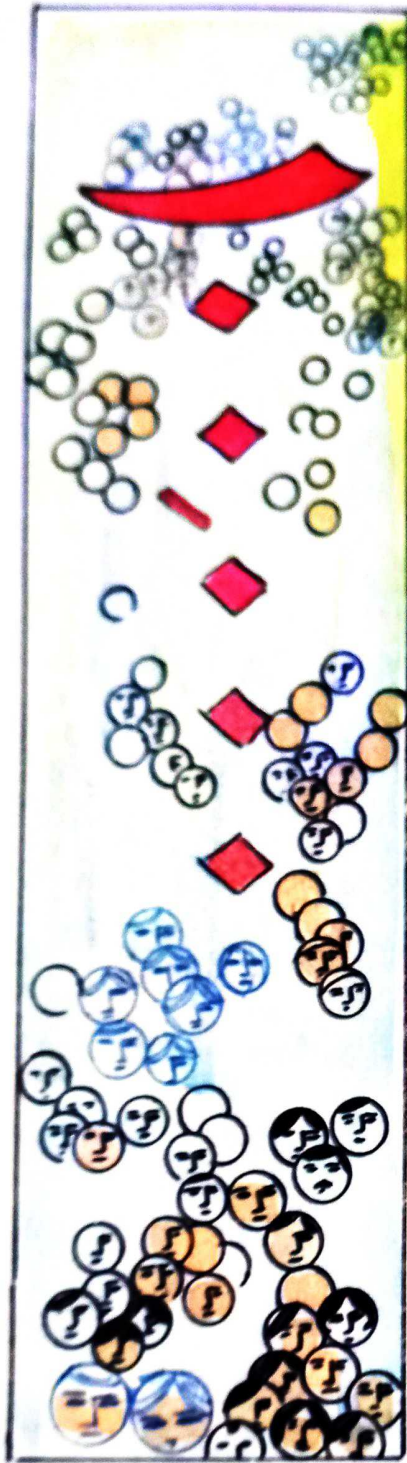
- در متن همین قانون در فصل سوم در شرایط
انتخاب شوندگان می بینیم که بند دوم از ماده
سیزدهم قانون انتخابات نیز حذف شده است و این
همان بندی است که زن ایرانی را از انتخاب شدن
منع میکرد.

بدینگونه اکنون دیگر شما حق دارید که انتخاب

زن ایرانی به مجلس شورای ملی راه یافته است.

- کنید و انتخاب شوید. حالا زن ایرانی میتواند:
- در شوراهای داوری انتخاب کننده و انتخاب شونده باشد.
 - در خانه های انصاف انتخاب کننده و انتخاب شونده باشد.
 - در انجمن های روستا، شهر و شهرستان انتخاب کننده و انتخاب شونده باشد.
 - در شوراهای منطقه ای آموزش و پرورش انتخاب کننده و انتخاب شونده باشد.
 - در مجلس شورای ملی انتخاب کننده و انتخاب شونده باشد.
 - در مجلس سنا انتخاب کننده و انتخاب شونده باشد.
- در نتیجه حیات سیاسی و اجتماعی او دگرگون شده است.
- حالا که اینها را دانستید باید این نکته ها را هم در مورد انتخابات دو مجلس بدانید:
- چه کسانی میتوانند رأی بدهند و انتخاب

هر صد هزار ایرانی حق دارد یک نماینده از منطقه مورد سکونت خود
 به مجلس شورای ملی بفرستد.

کنند؟

- چه کسانی حق دارند انتخاب شوند؟
- تعداد نمایندگان هر یک از دو مجلس چقدر

است؟

- انتخاب چگونه صورت میگیرد؟
- در روزهای رأی گیری شما چه وظایفی دارید؟
انتخابات مجلسین را از آن جهت مثال می آوریم
که مهمترین نوع انتخابات سیاسی و اجتماعی است.
دانستن این کلیات در مورد انتخابات دو مجلس
ضروری است.

عده نمایندگان مجلسین چقدر است؟

عده نمایندگان مجلس شورای ملی به نسبت هر
یکصد هزار تن یک تن است یعنی هر چند سال
یکبار بر اساس آمار رسمی و جدول حوزه های
انتخاباتی که از طرف وزارت کشور منتشر میشود
هر صد هزار تن یک نماینده انتخاب مینمایند تا
مردم هر منطقه که جمعیت آن به صد هزار نفر
رسیده است حق انتخاب یک نماینده داشته باشند.

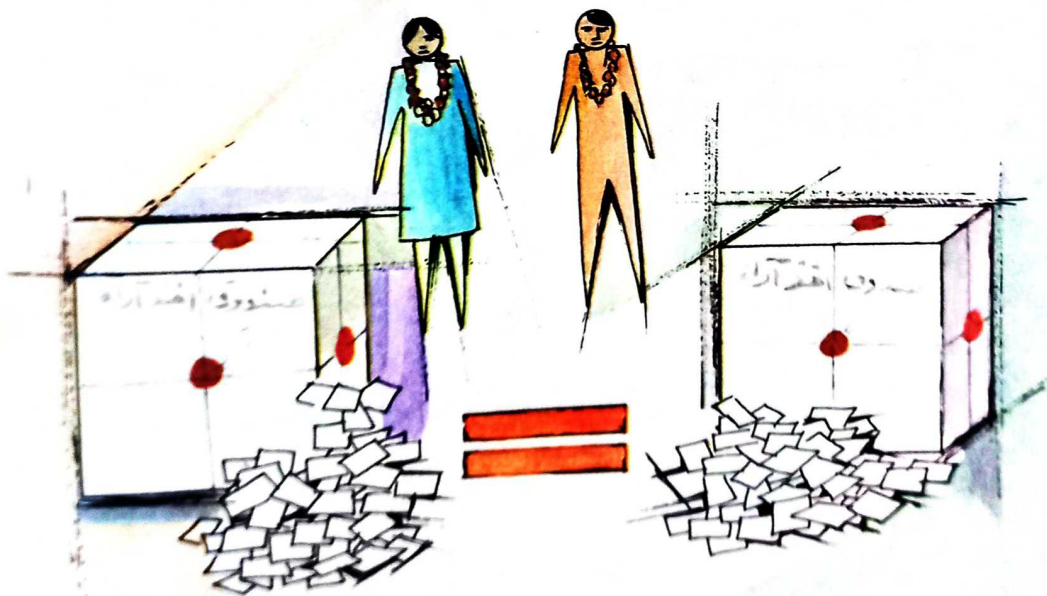
تعداد نمایندگان مجلس سنا ۶۰ تن است. از این عده ۳۰ تن انتخابی و ۳۰ تن انتصابی هستند.

تمام نمایندگان مجلس شورای ملی از طرف مردم برگزیده میشوند و در حال حاضر تعداد نمایندگان مجلس شورای ملی ۲۶۸ تن است.

اما عده نمایندگان مجلس سنا ۶۰ تن است که ۳۰ تن آنها را مردم انتخاب میکنند و به افراد این

دسته سناتور انتخابی میگویند و ۳۰ تن دیگر
بفرمان شاهنشاه به عضویت مجلس سنا منصوب
میشوند و به افراد این دسته سناتور انتصابی
میگویند.

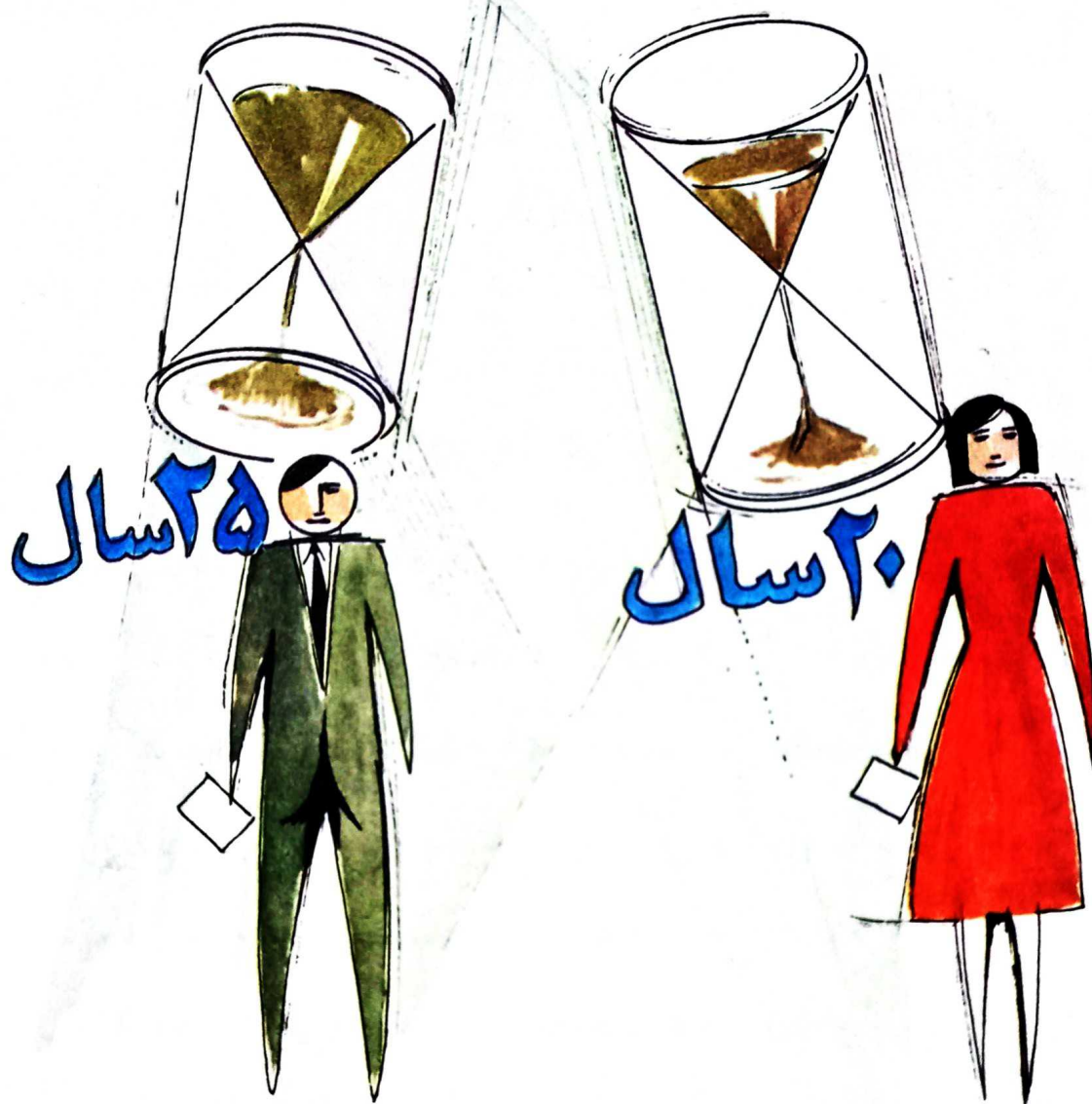
- انتخاب کلیه نمایندگان مجلسین بروش
یکدرجه‌ای و با رأی مستقیم و مخفی انجام میشود.
- اگر دو نماینده بطور مساوی رأی آورده بودند

اگر دو نماینده رأی مساوی داشتند یکی از آنها بحکم قرعه انتخاب
خواهد شد.

میان آن دو قرعه کشی میشود تا یک تن بعنوان
نماینده به مجلس راه یابد.

• هر دوره مجلسین چهار سال تمام از روز افتتاح

سن انتخاب کننده برای مجلس شورا ۲۰ سال و برای مجلس سنا ۲۵ سال
است.

مجلسین است.
چه کسانی میتوانند رأی بدهند و انتخاب کنند؟
انتخاب کنندگان مجلسین سنا و شورای ملی
باید این شرایط را داشته باشند:

- ۱ - تبعه ایران باشند.
- ۲ - برای شرکت در انتخابات مجلس شورای ملی بیست سال تمام و برای شرکت در انتخابات مجلس سنا ۲۵ سال تمام داشته باشند.
- ۳ - اهل جایی باشند که در آنجا رأی میدهند و یا اینکه حداقل از ۶ ماه پیش از انتخابات در آن محل ساکن شده باشند.

چه کسانی نمیتوانند رأی بدهند و انتخاب کنند؟
این اشخاص نمیتوانند در انتخابات مجلس شورای ملی رأی بدهند:

- ۱ - کسانی که در تحت ولایت یا قیمومت هستند مانند: بچه‌ها، دیوانه‌ها و کلیه کسانی که قانون برای آنها قیم تعیین کرده باشد.
- ۲ - اتباع کشورهای خارجی.

محکومان و خائنان از حق انتخاب کردن و انتخاب شدن محرومند.

- ۳ - کسانی که از دین مبین اسلام خارج شده‌اند و خروجشان از نظر شرعی به ثبوت رسیده است.
- ۴ - ورشکستگان، گدایان، کسانی که بوسایل نامشروع امرار معاش میکنند، مرتکبین بقتل، سرقت و جرم‌های دیگر از درجه جنحه و جنایت.
- ۵ - کسانی که بر ضد اساس حکومت ملی و

افسران و درجه‌داران و سربازان ارتش شاهنشاهی هنگام اشتغال بخدمت
مقدس سربازی حق انتخاب کردن ندارند.

استقلال مملکت قیام و اقدام کرده‌اند.
افراد زیر هم بواسطه شغل و مقام خود از حق
انتخاب کردن محرومند:

۱ - کلیه افسران و درجه داران و سربازان ارتش شاهنشاهی مادام که در خدمت ارتش هستند، باستثنای کسانی که درجات افتخاری نظامی دارند.

۲ - افسران، درجه داران و افراد شهربانی و ژاندارمری کل کشور در محلی که خدمت میکنند. این اشخاص نمیتوانند در انتخابات مجلس سنا رأی بدهند:

۱ - کسانی که در تحت ولایت یا قیمومت باشند.

۲ - کسانی که بمجازات جنائی یا به مجازات جنحه یا محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شده و هنوز اعاده حیثیت نکرده اند.

۳ - افراد و افسران ارتش زمینی و دریائی و هوائی و افراد و افسران شهربانی و ژاندارمری باستثنای افسران بازنشسته.

چه کسانی میتوانند انتخاب شوند؟
این اشخاص میتوانند بنماینده گی مجلس شورای ملی انتخاب شوند:

انجمن نظارت بر انتخابات وظیفه مهم اجرای انتخابات را بر عهده دارد.

۱ - متدین به دین اسلام باشند مگر اهل دیانت از نمایندگان ملل متنوعه (مسیحی و زردشتی و

کلیمی).

۲- تبعه ایران باشند.

۳- خط و سواد فارسی باندازه کافی داشته

باشند.

۴- در محل انتخاب معروف باشند.

۵- سن ایشان کمتر از سی و یا زیادتر از هفتاد

نباشد.

۶- معروف به امانت و درستکاری باشند.

این اشخاص میتوانند بنماینده مجلس سنا انتخاب

شوند:

۱- تبعه ایران باشند.

۲- در محل انتخاب خود معروف یا اهل محل

باشند.

۳- سن آنها کمتر از چهل سال نباشد.

۴- معروف به امانت و درستکاری بوده و در

امور کشور بصیر باشند.

۵- مسلمان باشند مگر یکنفر که ممکن است

از اقلیت‌های مذهبی (زردشتی، کلیمی، مسیحی)

باشد.

بعلاوه اشخاصی که بنماینده‌گی مجلس سنا انتخاب میشوند باید از یکی از طبقات زیر باشند:

- ۱ - از علمای طراز اول باشند.
- ۲ - لااقل سه دوره سابقه نمایندگی مجلس شورای ملی را داشته باشند.
- ۳ - بمقام وزارت، سفارت کبری، استانداری رسیده باشند.
- ۴ - بریاست یا دادستانی یا ریاست شعبه دیوان کشور رسیده باشند و لااقل ۲۰ سال سابقه خدمت قضائی داشته باشند.
- ۵ - از امرای بازنشسته ارتش (سرتیپ، سرلشگر، سپهبد، ارتشبد) باشند.
- ۶ - از استادانی باشند که لااقل ده سال سابقه استادی داشته باشند.
- ۷ - بمقام وزیر مختاری یا کفالت یا معاونت وزارت خانه رسیده و لااقل ۲۰ سال سابقه خدمت داشته باشند.

۸- مالکین و تجاری که لااقل سالانه
.../... ر. ۵ (پانصد هزار ریال) مالیات مستقیم
بدهند.

۹- وکلای پایه یک دادگستری بشرط داشتن
لااقل پانزده سال سابقه و کالت اگر گواهی نامه
دکتری داشته باشند و الا با داشتن بیست سال
سابقه خدمت قضائی یا وکالت.

چه کسانی نمیتوانند انتخاب شوند؟

این اشخاص نمیتوانند بنماینده مجلس شورای
ملی انتخاب شوند:

۱- شاهزادگان بلافصل خاندان سلطنت.

۲- اتباع خارجی.

۳- افسران و افراد ارتش شاهنشاهی و ژاندارمری
و شهربانی در حال خدمت باستثنای افسران افتخاری.

۴- کلیه مأموران دولت در حوزه مأموریت خود،
دیگر مأموران دولت بشرط آنکه پس از انتخاب
برای مدت نمایندگی از شغل خود استعفا دهند
میتوانند انتخاب شوند.

- ۵ - وزراء و معاونین شاغل در موقع انتخابات.
- ۶ - ورشکستگان، مرتکبین قتل و سرقت و سایر مقصرینی که مستوجب حدود اسلامی شده‌اند.
- ۷ - متجاهرین به فسق و اشخاصی که فساد عقیده دینی و خروجشان از دین حنیف اسلام ثابت شده یا مشهور و شایع شده باشد.
- ۸ - مقصرین سیاسی که بر ضد اساس حکومت ملی و استقلال مملکت قیام و اقدام کرده‌اند.
- این اشخاص نمیتوانند به نمایندگی مجلس سنا انتخاب شوند:

- ۱ - مأمورین دولت در قلمرو مأموریت خود.
- ۲ - کسانی که بمجازات جنایی و یا به مجازات جنبه یا محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شده باشند ولو با اعاده حیثیت
- ۳ - کسانی که تحت قیمومت یا ولایت هستند.
- مقدمات انتخابات چطور فراهم میشود؟

وقتی وزارت کشور برای اجرای فرمان مطاع شاهانه تصمیم به انجام انتخابات گرفت دستور

تعیین انجمن نظارت مرکزی را صادر میکند انجمن نظارت مرکزی برای نظارت بر امر انتخابات تشکیل میشود تا این کار بخوبی صورت گیرد و باید دانست که این انجمن مسئولیت مهم حفظ حقوق انتخاباتی افراد را بر عهده دارد.

چطور کارت انتخاباتی میگیریم؟

وقتی انجمن نظارت مرکزی تعیین شد بلافاصله اطلاعیه‌ای صادر میکند که در آن این مطالب گنجانیده شده است.

۱ - محل انجمن کجاست؟ تعرفه یا کارت

انتخاباتی یا کارت الکتروال چه موقع داده میشود؟

۲ - شرایط انتخاب کنندگان و انتخاب شونده‌گان

چیست؟

۳ - کارت انتخاباتی را چطور میدهند؟ و

چگونه باید برای دریافت کارت ثبت نام کرد؟

۴ - چگونه باید رأی داد؟

۵ - در آن حوزه چند نماینده باید انتخاب شود؟

کارت انتخاباتی چیست؟

گفتیم که رأی دهنده باید دارای شرایط قانونی باشد. پس در قدم اول باید روشن گردد که داوطلب رأی دادن دارای شرایط قانونی هست یا نه؟ و چون عده رأی دهندگان زیاد است و اثبات این موضوع در باره فرد فرد ایشان دقت و وقت کافی میخواهد لهذا لا اقل ۱۵ روز قبل از روز رأی گیری در هر حوزه ثبت احوال مراکزی برای ثبت نام و صدور کارت انتخاباتی تعیین و آگهی میشود. در طی این مدت رأی دهندگان باید با در دست داشتن شناسنامه به یکی از این مراکز مراجعه کنند. در هر یک از مراکز مزبور نماینده ثبت احوال و دو نفر معتمد محلی که با سواد باشند بوضع رأی دهنده رسیدگی کرده و چنانچه واجد شرایط باشد نام او را در دفاتر مخصوص ثبت میکنند و باو کارت انتخاباتی میدهند.

پس کارت انتخاباتی، گواهینامه ایست که بدست رأی دهندگان داده میشود و نمودار آنست

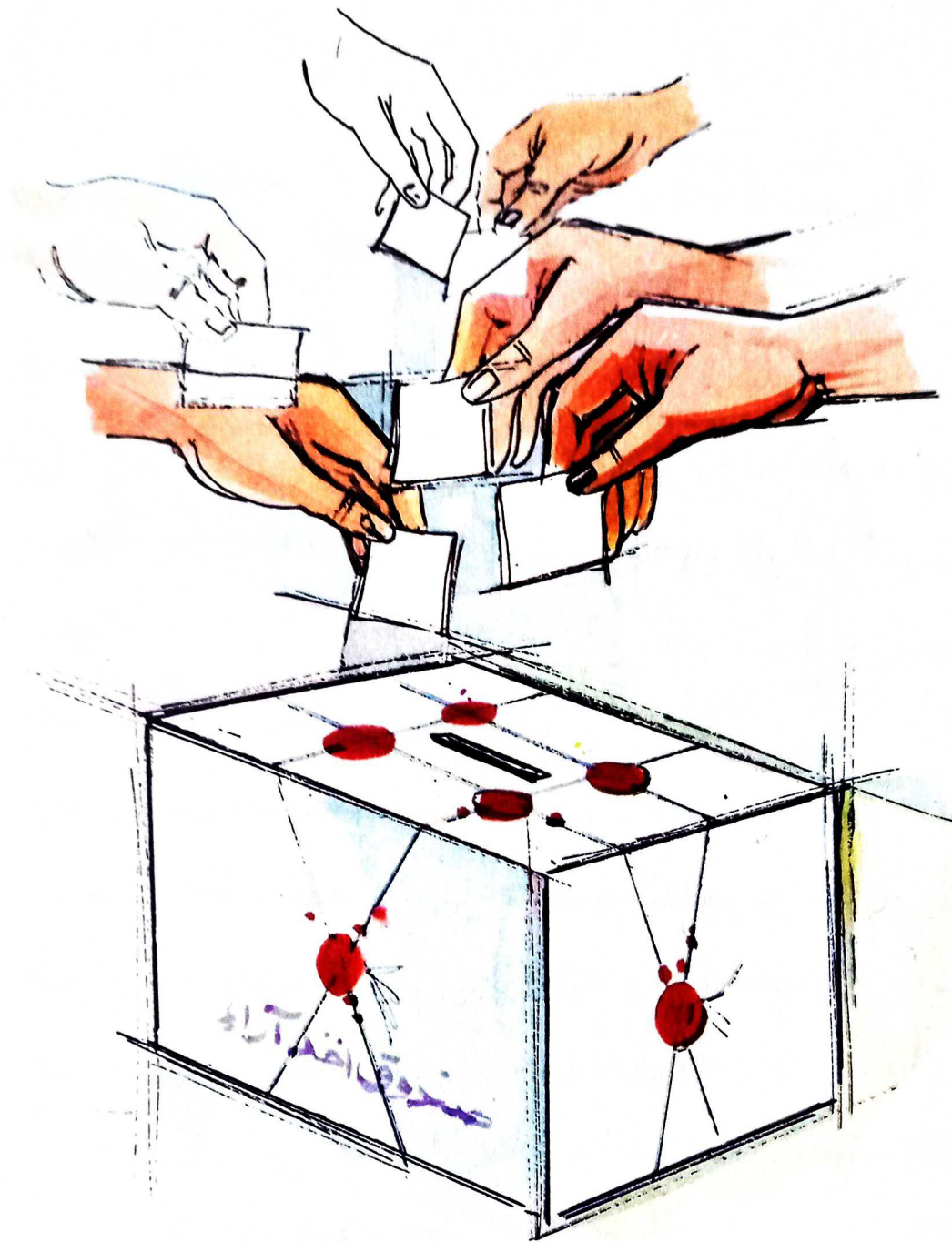
که دارندهٔ ورقه، واجد شرایط رأی دادن است.

این کار از پیش با فرصت کافی انجام میشود تا در موقع رأی‌گیری که در سراسر کشور همزمان و در طی یک روز معین انجام میشود رأی دهندگان بتوانند در انتخابات شرکت کرده و با ارائه کارت انتخاباتی خود در حضور انجمن نظارت به هر کس مایلند رأی بدهند.

چطور رأی میدهیم؟

– انتخابات مجلسین در تمام کشور در یک روز انجام میشود. در این روز کسانی که قبلاً کارت انتخاباتی گرفته‌اند بپای صندوق‌ها میروند و رأی میدهند کسانی که قبلاً کارت انتخاباتی نگرفته‌اند از رأی دادن محروم میشوند.

– قبل از شروع رأی‌گیری رئیس انجمن نظارت صندوق رأی را باز میکند خالی بودن آن را به همه حاضران نشان میدهد بعد در صندوق را می‌بندد و لاک و مهر میکند بطوریکه فقط شکافی برای انداختن

رأی باید در ورقه مخصوص نوشته شود و کسی حق ندارد رأی کسی را قبل از انداختن به صندوق بازبین کند.

ورقه رأی در آن وجود خواهد داشت.
- کسانی که برای رأی دادن می آیند باید رأی خود را روی ورقه مخصوص بنویسند و آن را پیچیده

و با خود داشته باشند.

- رأی هر کس مخفی است و کسی حق ندارد
بپرسد که در ورقه رأی نام چه کس یا کسانی
نوشته شده است.

- رأی دهندگان با ارائه کارت انتخاباتی ورقه
رأی خود را در حضور نظار به صندوق می اندازند و
کارت انتخاباتی را به منشی انجمن می دهند تا باطل
کند و بعد خارج میشوند.

چطور رأی را میخوانند؟

- پس از تمام شدن رأی گیری رئیس انجمن
نظارت جعبه رأی را باز میکند و اوراق رأی را
بیرون می آورد.

- منشی انجمن و یکی دیگر از اعضای انجمن
تعداد آراء داخل صندوق را با تعداد کارت های
ارائه شده تطبیق میکند تعداد رأی داخل صندوق
نباید بیشتر از تعداد کارت های انتخاباتی ارائه
شده باشد.

- یکی از افراد انجمن رأی را با صدای بلند

هنگام استخراج آراء منشی انجمن رأی را می خواند و دو نفر از اعضای انجمن آن را ثبت می کنند.

میخواند و دیگری آن را بازبینی میکند و سه نفر آن را در دفترها می نویسند.

– ورقه هائی که سفید است یا خوانا نیست یا بنظر مخدوش میرسد بحساب نمی آید و ضمیمه پرونده میشود.

– پس از آنکه خواندن رأی تمام شد رئیس

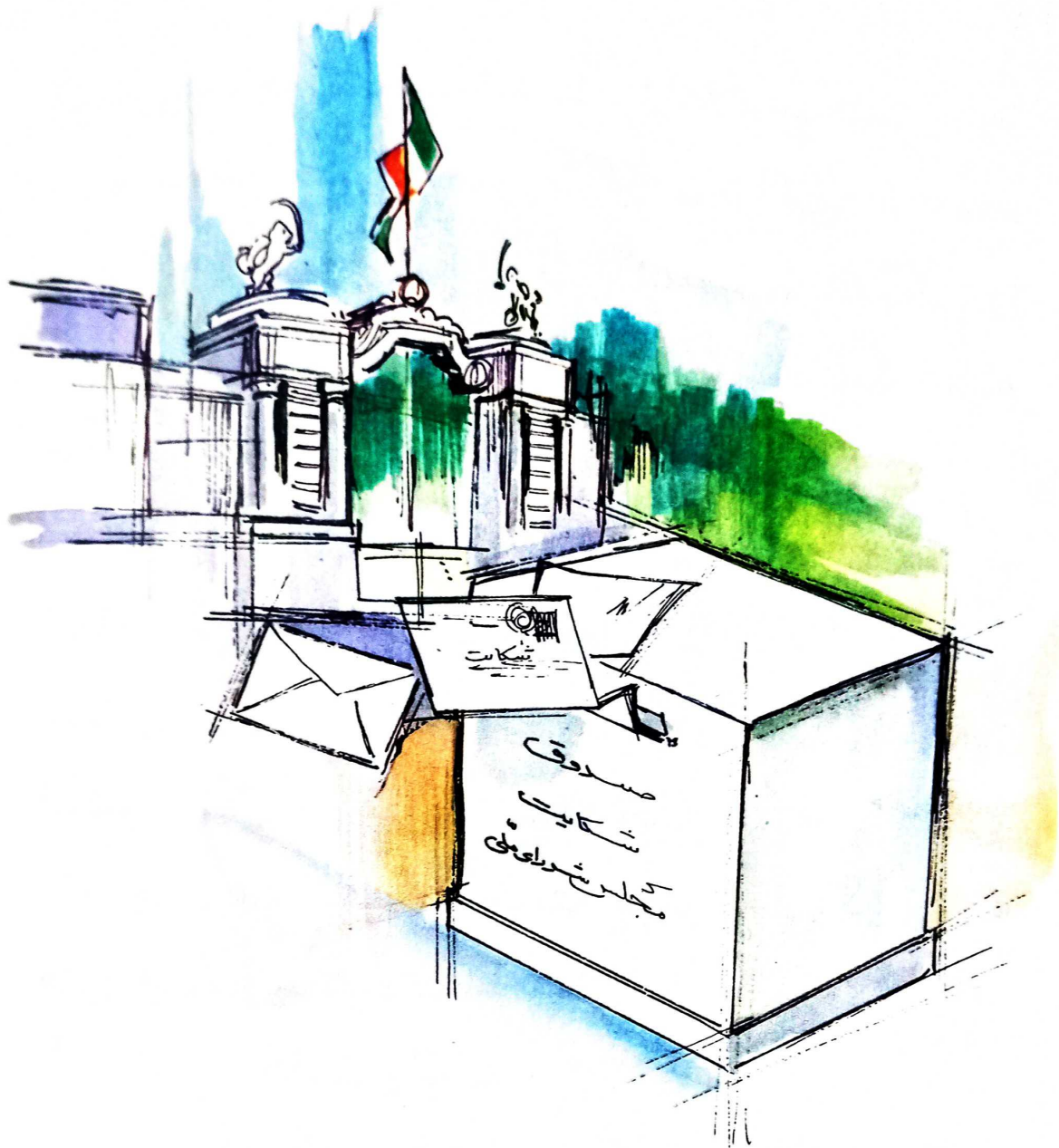
انجمن نتیجه انتخابات محل را اعلام میکند.
- انجمن نظارت صورت جلسه را تهیه و امضاء
میکند و فرماندار اسامی نماینده یا نمایندگان را
که انتخاب شده‌اند پس از اتمام انتخابات اعلام
میکند.

باید توجه داشت که با افزایش جمعیت و لزوم
اتمام انتخابات در یکروز اخیراً در همه کشورهای
دنیا برای محاسبه و شمارش آراء از ماشینهای
الکترونیکی استفاده میشود، حسن این امر آنست
که جلو هر اشتباهی گرفته میشود ولی در ایران
هنوز اینکار معمول نشده است.

اگر کسی شکایت داشت

- اگر در بین انتخاب کنندگان یا انتخاب
شوندگان کس یا کسانی از انتخابات شکایت
داشتند این شکایت مانع از انجام انتخابات نخواهد
شد. ولی شرح آن شکایت باید صورت مجلس
شود.

- انجمن نظارت تا یک هفته بعد از پایان

اگر کسی از انجمن نظارت شکایت داشت باید شکایت خود را به مجلس شورای ملی تسلیم دارد.

انتخابات شکایات را می‌پذیرد و پس از آن به پذیرفتن شکایات خاتمه می‌دهد. رسیدگی بشکایات باید ظرف یک هفته تمام شود و در غیر اینصورت

در حالی که شکایتی در کار نباشد اعتبار نامه صادر میکند.

- اگر کسی از انجمن نظارت شکایت داشت شکایت خود را پس از افتتاح مجلس شورای ملی به مجلس تسلیم میدارد.

- کسانی حق شکایت دارند که از حق انتخاب کردن محروم نباشند.

- انتخاباتی که با تهدید یا تطمیع صورت گیرد از درجه اعتبار ساقط است و تهدید کننده یا تطمیع کننده به سه ماه تا یکسال حبس محکوم میشود و از یک تا دو دوره از حق انتخاب محروم میگردد.

این بود خلاصه‌ای از حقوق انتخاباتی شما که بزبان ساده برایتان نوشته شده است تا همه با خواندن و با شرکت فعالانه در امر انتخابات وظیفه ملی و میهنی خود را انجام دهید.

۱۳۵۱ سال بزرگداشت دهه انقلاب